

Biroul permanent al Senatului
Ep 113 26.03.2019

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL
Înregistrat nr. 1609
Data 05.04.2019

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

CĂTRE,

BIROUL PERMANENT AL SENATULUI

În temeiul prevederilor art. 74 din Constituția României, republicată, și ale art. 89 din Regulamentul Senatului, vă înaintăm spre dezbateră și adoptare proiectul de lege privind exercitarea profesiei de psiholog, reorganizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România.

Solicit adoptarea propunerii legislative în procedură de urgență, în conformitate cu art. 76 alin. (3) din Constituția României și cu art. 108 alin. (1) din Regulamentul Senatului.

În numele inițiatorilor,

Dorin – Valeriu BĂDULESCU – Senator ALDE

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL	
Înregistrat nr.	1609
Data	05.04.2019

Expunere de motive

Un psiholog este o persoană specializată în studiul psihologiei, observator fin, dotat cu capacitatea de a sesiza și de a analiza viața sufletească a cuiva, cineva care este cunoscător al sufletului omenesc.

Psihologul studiază stări psihice normale și anormale din procesele și comportamentul cognitiv, emoțional și social, prin observarea, interpretarea și înregistrarea modului în care indivizii relaționează între ei și cu mediul înconjurător. Pentru a deveni psiholog, o persoană obține diplomă universitară în psihologie, în baza studiilor.

Societatea contemporană ne pune în fața unor conflicte pe care uneori nu le putem gestiona singuri și trebuie să apelăm la ajutor specializat. Trecerea de la copilărie la adolescență și la maturitate, începerea școlii, trecerea la liceu și facultate, primul job, prima iubire, moartea unei persoane dragi, boala, sunt momente fericite sau triste care ne tulbură viața și generează conflicte în noi înșine. Problemele cărora nu le putem face, sunt de fapt conflictele noastre interioare, pe care noi le scoatem la iveală și le transferăm în alte relații. Modalitatea prin care reușim să depășim aceste momente este și pentru că ne ajută cineva.

Persoana care ne îndrumă și ne ajută să gestionăm conflictele noastre interioare este psihologul. Psihologul este un fel de ghid autorizat care ne ajută să descoperim singuri răspunsurile pe care le avem deja undeva în adâncul nostru. Psihologul oferă acceptare necondiționată, empatie, confidențialitate, înțelegere și obiectivitate celor care intră în contact cu el.

Psihologul ne ajută să ne revalorizăm rolurile pe care le ocupăm în viața noastră, să depășim situațiile de criză, să nu mai fim triști, singuri, neînțeleși de părinți/prieteni, lipsiți de încredere în sine sau în ceilalți. Activitatea psihologului în esență consta în evaluarea nevoilor, identificarea problemelor, identificarea opțiunilor importante din viața oamenilor, ne ajută să conștientizăm calitățile și defectele, trăsăturile de personalitate, ne ajută să ne îmbunătățim capacitatea de a ne exprima și de a înțelege sentimentele, să înțelegem transformările prin care trecem în diferite momente ale vieții, să ne dezvoltăm abilitatea de comunicare, să ne revalorizăm rolurile din viața noastră.

În România profesia de psiholog este reglementată în prezent prin Legea 213/2004, act normative care nu a fost modificat niciodată până în prezent. Evoluția în timp a instituțiilor, a profesiei și necesitatea adaptării legii la cerințele actuale ale societății românești reclamă modificarea a peste 80% din textul actualei legi ceea ce ar crea dificultăți în abordarea unui proiect numai de modificare a cadrului normativ. Am ales elaborarea unei legi noi având ca factori determinanți progresul pe care în cei aproape 15 ani de la adoptarea Legii 213/2004 l-a făcut societatea românească, în general și profesia de psiholog, în special, apariția și consolidarea unui corp de profesioniști și acumularea de către acest corp a unei experiențe substanțiale de care atât societatea cât și profesia trebuie să profite. Pe de altă parte existau anumite inadvertențe ce au generat probleme în aplicarea actualului cadru normativ, era necesară clarificarea unor probleme profesionale și de aliniere a recunoașterii dreptului de practică a profesiei cu modificările aduse prin sistemul Bologna sistemului de finalizare a studiilor universitare. Alți factori care au determinat elaborarea unui proiect nou o reprezintă consolidarea statutului de instituție de drept public a Colegiului Psihologilor din România și a rolului ei fundamental acela de garantare a faptului că profesia se exercită la cele mai înalte standarde, responsabilizarea instituțiilor dar și a persoanelor care exercită profesia de psiholog, introducerea unor mecanisme de cooperare instituțională pentru o mai bună și eficientă îndeplinire a nevoilor sociale la care este chemată să răspundă profesia.

Tezele fundamentale ale proiectului se referă la următoarele principii:

- Profesia se poate exercita doar de către persoanele care întrunesc nu numai cerințe de calificare profesională dar și de moralitate și de sănătate corespunzătoare, îndeosebi sub aspect psihic;
- Atestarea îndeplinirii tuturor condițiilor se face de către CPR prin acordarea unui atestat profesional;
- Atestarea profesională se face pe specialități profesionale și în cadrul fiecărei specialități pe trepte profesionale în funcție de gradul de pregătire profesională și de experiența titularului;
- Profesia de psiholog nu trebuie să-și asume activități care au caracter medical și care sunt în competența medicului;
- Profesia de psiholog, sub aspect profesional, este o profesie independentă psihologul din acest punct de vedere nefiind în relații de subordonare cu angajatorul său;

- Profesia de psiholog se exercită de către titularul unui atestat de liberă practică în una din următoarele forme: *i) salariat; ii) cabinet individual; iii) Societate civilă profesională; iii) Societate civilă profesională cu răspundere limitată;*
- Exercițarea profesiei este supusă controlului corpului profesional;
- Se vor controla nu numai modul în care sunt respectate cerințele profesionale și normele etice dar și faptul că titularul atestatului de liberă practică îndeplinește cerințele de moralitate și de sănătate, îndeosebi sub aspect psihic;
- Încălcarea normelor profesionale și neîndeplinirea uneia din condițiile care au stat la baza acordării dreptului de liberă practică se va sancționa disciplinar inclusiv prin suspendarea dreptului de practică ori ridicare acestuia.
- Primordialitatea apărării intereselor beneficiarilor serviciilor de psihologie lucru asigurat prin verificare cerințelor de acces profesional, inclusiv din punct de vedere al stării de sănătate, prin instituirea unor norme deontologice, prin obligarea psihologilor de a urma forme de pregătire profesională continuă, prin suspendarea dreptului de practică atunci când aceste cerințe fundamentale nu mai sunt îndeplinite și suplimentar, existența unui capitol distinct care să prevadă în mod explicit drepturile beneficiarului de servicii de psihologie;
- Corpul profesional va fi organizat ca o structură de drept public, asemănător tuturor corpurilor profesionale din România cu atribuții de reglementare, autorizare, control și sancționare.
- Corpul profesional va fi organizat la nivel național prin Colegiul Psihologilor din România și, în teritoriul, prin filiale teritoriale ce vor înregistra și vor avea în evidență psihologii care își desfășoară activitatea profesională în raza de competență teritorială a filialei respective;
- Se va urmări o structură a organelor de conducere cât mai simplă, eficientă cu un consum cât mai redus de resurse financiare și, concomitent, cu responsabilități clare și controlabile. Evitarea disipării răspunderii prin existența unui număr mare de organe de conducere cu un mare număr de membri;
- Prevederea clară și explicită a atribuțiilor atât ale corpului profesional cât și ale organelor de conducere astfel încât efectul să fie de maximizare a responsabilităților persoanelor care ocupă funcții de conducere;

- Introducerea unor mecanisme instituționale de cooperare între autorități astfel încât profesia de psiholog să răspundă cât mai bine nevoilor sociale pe care trebuie să le rezolve;
- Finanțarea corpului profesional se va face îndeosebi din cotizația membrilor săi motiv pentru care se impune cum arătam o reducere a costurilor de funcționare;
- Organizarea unor mecanisme instituționale care, așa cum arătam, să sancționeze disciplinar orice încălcare a normelor profesiei, a normelor de deontologie profesională, a drepturilor beneficiarilor de servicii de psihologie. Acest mecanism instituțional este reprezentat de comisia de disciplină formată din psihologi cu drept de liberă practică, specialiști recunoscuți în domeniul profesional al speței deduse judecății;
- Sancțiunile aplicabile sunt graduale de la un simplu avertisment până la ridicarea dreptului de liberă practică. Sancțiunile se vor aplica în funcție de circumstanțele în care a avut loc fapta și de efectele și prejudiciul adus atât beneficiarului serviciilor dar și imaginii profesiei;
- Clarificarea situației juridice a celor care în prezent exercită profesia în baza unui drept câștigat;
- Clarificarea situației juridice a persoanelor care deși nu sunt psihologi prin titlurile profesionale deținute au anumite competențe profesionale ce le conferă dreptul de a desfășura anumite activități profesionale care, în mod normal, intră în competența specifică a psihologului.

Având în vedere cele expuse anterior, înaintăm spre dezbatere și vot în Parlamentul României proiectul de lege privind exercitarea profesiei de psiholog, reorganizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România.

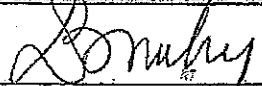
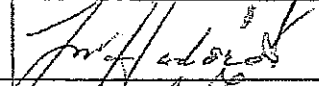
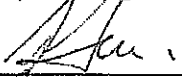

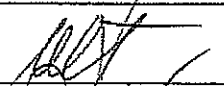
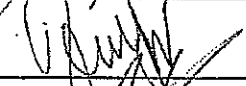
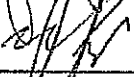
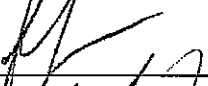
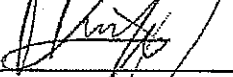

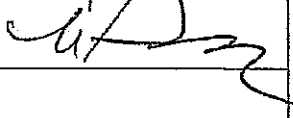
Atașăm tabelul cu semnatarii proiectului de lege privind exercitarea profesiei de psiholog, reorganizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România.

Dorin – Valeriu BĂDULESCU – Senator ALDE

TABEL

cu semnatarii proiectului de lege privind exercitarea profesiei de psiholog, reorganizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România.

Nr. crt.	NUME ȘI PRENUME	GRUP PARLAMENTAR	SEMNĂTURĂ
1.	Băduțescu Ion-Valeriu	ALDE	
2.	Hadăzeă Ion	ALDE	
3.	ION POPA	ALDE	
4.	NICOLAE MARIUS	ALDE	
5.	SILIONCA IOAN	ALDE	
6.	NITA ILIE	ALDE	
7.	ZANFIR DANIEL	ALDE	
8.	ILIE VIOREL	ALDE	
9.	SIBINESCU IONUT	ALDE	
10.	POP LIVIU MARIAN	PSD	
11.	RAMASCANU LUCIAN	PSD	
12.	RUSE MIHAEL	ALDE	
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			

CONSILIUL ECONOMIC SI SOCIAL	
Înregistrat nr.	1609
Data	05.04.2019

PROIECT

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

**privind exercitarea profesiei de psiholog, reorganizarea și funcționarea Colegiului
Psihologilor din România**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art.1. – (1) Profesia de psiholog, sub aspect profesional, este independentă și se exercită în condițiile și în formele prevăzute de lege și de Statutul profesiei de psiholog.

(2) Profesia de psiholog precum și anumite competențe se exercită pe teritoriul României numai de către persoanele titulare ale unui atestat de practică acordat de către Colegiul Psihologilor din România în condițiile legii și ale Statutului profesiei de psiholog.

Art.2. – (1) Exercițarea profesiei de psiholog, în general, și a actului profesional, în special, se face cu respectarea legii, Statutului profesiei de psiholog, Codului de Deontologie, a principiilor

fundamentale ale profesiei de psiholog precum și a practicii în general acceptate ori validate de către comunitatea profesională științifică și academică.

(2) Exercițarea profesiei de psiholog se face cu respectarea următoarelor principii fundamentale:

- a) **umanismul profesiei**, potrivit căruia întreaga activitatea profesională se desfășoară în acord cu valorile fundamentale ale umanității, de respect față de ființa umană și demnitatea acesteia;
- b) **nediscriminării**, potrivit căruia actul profesional și întreaga activitate profesională a psihologului se vor exercita, respectiv desfășura fără niciun fel de discriminare;
- c) **profesionalismului**, potrivit căruia orice act profesional se va exercita cu responsabilitate și integritate, potrivit specialității și competenței dobândite și în strictă concordanță cu normele profesiei, cu metodele și tehnicile profesionale consacrate profesional ori recunoscute de comunitatea profesională științifică și academică;
- d) **libertății contractuale**, potrivit căruia, începerea relației profesionale psiholog – pacient poate avea loc numai în baza consimțământului pacientului ori a aparținătorilor în cazul minorilor sub vârsta de 14 ani iar ulterior, în orice situație și în orice moment, pacientul sau aparținătorii minorului sunt liberi să decidă dacă continuă sau nu relația profesională cu psihologul ori dacă îi respectă sau nu recomandările și sfaturile;
- e) **secretului profesional**, potrivit căruia datele și informațiile, indiferent de natura lor, pe care psihologul le-a primit, aflat ori iau fost comunicate în orice mod în timpul exercitării actului profesional ori în legătură cu acesta constituie secret profesional.

Art.3. – Avându-se în vedere caracterul umanitar al profesiei de psiholog, obligația psihologului de a acționa în toate situațiile profesionale cu deosebit respect față de ființa umană, cu angajament și profesionalism față de beneficiarul serviciilor sale, psihologului nu-i pot fi impuse îngrădiri, condiționări ori moduri de acțiune în ceea ce privește exercitarea actelor profesionale, luarea deciziilor profesionale ori formularea recomandărilor către beneficiarul serviciilor sale.

Art.4. – (1) Relația specială a psihologului cu beneficiarul serviciilor sale se bazează pe încredere fapt de natură a impune asigurarea și păstrarea cu strictețe a secretului profesional.

(2) În nici un caz ori situație, psihologul nu poate face cunoscute, sub nicio formă ori modalitate, date și informații legate de pacientul său ori aflate în timpul și cu ocazia exercitării profesiei fără acordul ori solicitarea beneficiarului serviciilor sale ori a aparținătorilor în cazul copiilor minori.

(3) În situația în care asupra psihologului se fac presiuni sau solicitări privind comunicarea, transmiterea ori divulgarea unor date și informații de natura celor prevăzute la **alin. (1)** acesta poate solicita sprijinul corpului profesional.

(4) Prin excepție, obligația păstrării secretului profesional nu mai subzistă în cazul în care se impune luarea unor măsuri pentru protejarea minorilor ori de preîntâmpinare a săvârșirii unei fapte prevăzute de legea penală.

Art.5. – În sensul prezentei legi termenii și expresiile următoare au următoarele semnificații:

- a) Beneficiar al serviciilor – clientul persoană fizică sau juridică ori pacientul persoană fizică;
- b) Competență cu caracter general – capacitatea de a realiza o categorie definită de activități ce intră în sfera de acoperire a unei sau a mai multor specialități profesionale;
- c) Competență profesională – capacitatea de a realiza categorii de activități ce intră în sfera de acoperire a uneia sau mai multor specialități profesionale.
- d) Competență specifică – capacitatea deplină de a realiza toate categoriile de activități ce intră în sfera de acoperire a unei sau a mai multor specialități profesionale;
- e) Specialitate profesională – ramură a psihologiei aplicate în care s-a specializat un psiholog;
- f) Specializare profesională – gradul de competență și de experiență într-o specialitate profesională exprimat prin trepte profesionale;
- g) Supervizare – activitate formativă specifică profesiei de psiholog prin care se asigură managementul calității actului profesional concomitent cu formarea profesională a practicantului.

CAPITOLUL II

Exercitarea profesiei de psiholog

Secțiunea I Dobândirea dreptului de exercitare a profesiei

Art.6. – (1) Dreptul de a exercita activitățile specifice profesiei de psiholog se dobândește prin acordarea atestatului de practică de către Colegiul Psihologilor din România.

(2) Poate obține atestatul de practică persoana care îndeplinește următoarele condiții:

- a) este cetățean român;
- b) este cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene ori al unui stat al Spațiului Economic European;
- c) este membru al familiei unui cetățean român ori al unui cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene ori al unui stat aparținând spațiului economic european;
- d) îndeplinește condițiile de studii universitare;
- e) a promovat evaluarea scrisă de cunoștințe pentru intrarea în profesie;
- f) are exercițiul drepturilor civile;
- g) nu se găsește într-unul din cazurile de nedemnitate prevăzute de prezenta lege;
- h) este aptă din punct de vedere medical, fizic și psihic, să exercite profesia de psiholog.

(3) În sensul prezentei legi sunt îndeplinite condițiile de studii universitare pentru exercitarea profesiei de psiholog dacă solicitantul este titularul:

- a) diplomei de licență în psihologie și a diplomei de master în psihologie, respectiv în domeniul general de specializare, conform sistemului Bologna;
- b) diplomei de licență în psihologie obținută anterior sistemului Bologna, asimilată în condițiile Legii nr. 1/2011 Legea Educației Naționale;
- c) diplomei emisă până în anul 1990, inclusiv, de către instituțiile de învățământ superior, diplomă care atestă absolvirea unei facultăți de filosofie, filosofie-istorie sau din domeniul științelor socioumane, dacă titularul lor a desfășurat în baza lor activități specifice de psiholog pe o perioadă cumulată de cel puțin 10 ani;
- d) unei diplome de licență eliberată de către o instituție de învățământ superior acreditată pentru una dintre specializările psihosociologie, psihopedagogie specială și psihologie, în perioada anterioară sistemului Bologna, în condițiile dublei specializări.

Art.7. – Este nedemn de a exercita profesia de psiholog cel care, deținând un titlu de calificare profesională, se găsește cel puțin într-una din următoarele situații:

- a) a fost condamnată definitiv printr-o hotărâre judecătorească pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni;
- b) a săvârșit abuzuri prin care au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale omului, stabilite prin hotărâre judecătorească;
- c) a săvârșit abateri disciplinare grave, sancționate cu măsura excluderii din profesie, ca sancțiune disciplinară.

Art.8. – Îndeplinirea condiției referitoare la starea de sănătate corespunzătoare, fizică și psihică, se dovedește cu un certificat medical de sănătate eliberat de către o unitate medicală autorizată.

Art.9. – (1) Pe tot parcursul exercitării profesiei de psiholog, la solicitarea Comisiei de etică, titularul atestatului de practică este obligat ca, în termenul stabilit prin dispoziția de solicitare a efectuării unei expertize medico-legale pentru constatarea existenței stării de sănătate corespunzătoare exercitării activităților pentru care este autorizat, să facă dovada îndeplinirii condiției referitoare la stare de sănătate corespunzătoare, fizică și psihică, sub sancțiunea suspendării dreptului de practică a profesiei până la data efectuării expertizei medico-legale.

(2) Atunci când, ulterior dobândirii dreptului de practică, se constată că nu mai este îndeplinită condiția referitoare la starea de sănătate, fizică și psihică, Biroul Executiv dispune ridicarea dreptului de practică a profesiei pentru persoana respectivă.

(3) Dovada îndeplinirii condiției referitoare la starea de sănătate corespunzătoare, fizică și psihică, se face prin prezentarea unui certificat medico-legal.

Art.10. – (1) În funcție de studiile absolvite, precum și de experiența profesională dovedită a solicitantului, atestatul de practică se acordă pentru practică în condiții de supervizare sau practică autonomă.

(2) Atestatul pentru practică în condiții de supervizare se poate obține de către absolvenții care nu au practică profesională în specialitatea pentru care solicită eliberare atestatului. Exercițarea profesiei în condiții de supervizare se face în treapta profesională de practicant.

(3) Atestatul de practică autonomă se obține de către titularul gradului de psiholog specialist sau psiholog principal într-o anumită specialitate.

(4) Atestatele de practică autonomă se acordă pentru fiecare specialitate profesională, competență generală și grad de specializare profesional dobândit.

Art.11. – (1) Dovedirea deținerii unui atestat de practică se face după caz:

- a) cu cardul profesional care poate fi inclusiv în format electronic;
- b) prin constatarea de către autoritățile și instituțiile publice ori de către persoanele interesate a existenței mențiunilor corespunzătoare din Registrul Național al psihologilor cu drept de practică și al formelor de exercitare a profesiei de psiholog;

(2) Condițiile emiterii și modelul cardului profesional și a Colegiului Psihologilor din România se aprobă de către Consiliul Național.

(3) La solicitarea titularului se poate emite un document care să ateste existența atestatului de practică și toate drepturile ce decurg din obținerea lui.

Art.12. – Persoana care a dobândit un atestat de practică este înregistrată ca membru al Colegiului Psihologilor din România precum și în Registrul Național al psihologilor cu drept de practică și al formelor de exercitare a profesiei de psiholog la secțiunea corespunzătoare competențelor dobândite.

Art.13. – (1) Dreptul de practică este supus reavizării odată la cinci ani și este avizat doar dacă condiția referitoare la starea de sănătate este îndeplinită și, în toată această perioadă, au fost realizate numărul de credite de formare profesională continuă conform reglementărilor Colegiului Psihologilor din România.

(2) În situația în care condiția referitoare la formarea profesională continuă nu este îndeplinită avizul se acordă sub condiția ca, în termenul acordat, solicitantul să realizeze cerința sub sancțiunea suspendării dreptului de practică a profesiei la împlinirea perioadei acordate. În termene de maximum 3 zile de la data expirării termenului acordat, solicitantul va depune dovada realizării condiției de efectuare.

Art.14. – Pe toată perioada exercitării dreptului de practică, titularul este obligat să-și declare, la filiala unde este înregistrat, locul de muncă atât la luarea sa în evidență cât și ulterior ori de câte ori acesta se modifică sau apare un nou loc de muncă.

Secțiunea 2 *Încetarea și suspendarea dreptului de practică a profesiei*

Art.15. – (1) Dreptul de practică dobândit în condițiile prezentei legi încetează în următoarele condiții:

- a) la solicitarea titularului;
- b) ca urmare a ne mai îndeplinirii condiției referitoare la starea de sănătate corespunzătoare;
- c) ca urmare apariției unei situații de nedemnitate profesională.

(2) Constatarea încetării dreptului de practică se face prin decizia Biroului Executiv și se comunică persoanei respective precum și, dacă este cazul, angajatorului.

Art.16. – Suspendarea dreptului de practică se dispune prin dispoziția Biroului Executiv atunci când un membru al Colegiului Psihologilor din România nu a mai plătit cotizația datorată către corpul profesional pe o durată mai mare de 6 luni de la data punerii în întârziere;

Art.17. – Psihologul care a pierdut dreptul de practică poate solicita redobândirea lui în condițiile prezentei legi și, după caz:

- a) după intervenirea reabilitării;
- b) la redobândirea unei stări de sănătate corespunzătoare;
- c) după cel puțin 5 ani de la data la care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară de ridicare a dreptului de practică printr-o sancțiune disciplinară.

Art.18. – Suspendarea ori încetarea dreptului de practică a profesiei atrage, de drept, suspendarea respectiv pierderea calității de membru al Colegiului Psihologilor din România.

Art.19. – Exercițarea profesiei de psiholog ori a unor activități atribuite prin lege exclusiv în competența psihologului de către o persoană care nu este autorizată în condițiile prezentei legi constituie infracțiune și se pedepsește conform Codului Penal.

Art.20. – Instanțele de judecătă vor informa din oficiu Colegiul Psihologilor din România cu privire la aplicarea unor pedepse rămase definitive vizând interzicerea totală sau parțială, chiar și cu caracter temporar, a profesiei de psiholog.

Secțiunea 3 Autorizarea unui psiholog cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene ori al Spațiului Economic European.

Art.21. – Psihologii prevăzuți la **art.6 lit. b)** și **lit. c)** pot dobândi atestatul de practică și calitatea de membru al Colegiului Psihologilor din România și exercita profesia de psiholog în una din formele de exercitare a profesiei de psiholog doar în măsura în care:

- a) au domiciliul stabilit pe teritoriul României;
- b) au recunoscut titlul de calificare în psihologie, potrivit legii;
- c) fac dovada cunoașterii limbii române la un nivel de natură a asigura realizarea actului profesional în condiții de siguranță pentru interesul public.

Art.22. – (1) Psihologii stabiliți într-unul din statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European, care sunt membri ai unui corp profesional ori exercită în mod autorizat profesia de psiholog în statul de origine, pot exercita temporar, sau ocazional profesia de psiholog pe teritoriul României fără a mai fi necesară înscrierea lor în Colegiul Psihologilor din România. În astfel de situații exercitarea profesiei se aprobă de către Consiliul filialei potrivit unei proceduri aprobate de Consiliul Național.

(2) Psihologii prevăzuți la alin. (1) după autorizare vor fi înscriși în Registrul Național al psihologilor cu drept de practică și al formelor de exercitare a profesiei de psiholog într-o secțiune specială.

(3) Exercițarea profesiei de psiholog în condițiile alin. (1) se aprobă doar dacă aceasta are loc la o entitate românească și în interesul ei sau în cadrul uneia din formele de exercitare a profesiei de psiholog.

(4) Condițiile și procedura de autorizare pentru exercitarea temporară ori ocazională a profesiei de psiholog pe teritoriul României se aprobă de către Consiliul Național.

Art.23. Pe durata prestării cu caracter temporar sau ocazional a serviciilor pe teritoriul României, persoanele autorizate se supun dispozițiilor cu caracter profesional, regulamentar ori administrativ al calificărilor profesionale care reglementează exercitarea profesiei.

Art.24. – Autoritatea de recunoaștere a calificării profesionale obținute în Uniunea Europeană și Spațiul Economic European și a nivelului de cunoaștere a limbii române este Colegiul Psihologilor din România.

Art.25. – (1) Colegiul Psihologilor din România poate solicita autorităților competente din statul membru de stabilire al solicitantului informații pertinente cu privire la titlul profesional, calificările, specialitățile și competențele profesionale, la legalitatea condiției de stabilire în statul respectiv, la buna conduită profesională a acestuia, precum și la absența sancțiunilor disciplinare sau penale aplicate în legătură cu exercitarea profesiei.

(2) În cazul unei reclamații împotriva serviciilor prestate de un psiholog ce face obiectul art.23 pe teritoriul României, Colegiul Psihologilor din România informează organul competent din țara de origine și în măsura în care, în urma unei investigații preliminare apreciază că există indicii temeinice privind existența unei cauze de natură a ridica suspiciuni cu privire la calitatea serviciului prestat poate dispune ridicarea autorizării acordate. Decizia de ridicare a autorizării se comunică psihologului și angajatorului la care acesta își desfășoară activitatea.

Secțiunea 4 Exercițarea profesiei

Art.26. – (1) Psihologul cu drept de practică, individual sau în cadrul unor echipe multidisciplinare, în baza competenței profesionale dobândite, desfășoară activități profesionale în 4 domenii:

- a) evaluare psihologică;
- b) intervenție psihologică;
- c) educația beneficiarilor;
- d) cercetare;

(2) În cadrul domeniilor de activitate, psihologii, în funcție de specializările dobândite și titlurile sub care își exercită profesia, pot desfășura următoarele categorii principale de activități referitoare la sănătatea umană:

- a) studiul și evaluarea comportamentului uman și al proceselor mentale;
 - b) investigarea, evaluarea și recomandarea căilor de soluționare a problemelor psihologice;
 - c) elaborarea, aplicarea și evaluarea unor teste pentru măsurarea inteligenței, abilităților, aptitudinilor și a altor caracteristici umane inclusiv în ceea ce privește exercitarea unor funcții, profesii ori meserii;
 - d) aplicarea unor proceduri de investigare și evaluare, inclusiv teste psihologice și psihometrice, pentru identificarea și diagnosticarea tulburărilor psihologice sau mentale inclusiv în ceea ce privește exercitarea unor funcții, profesii ori meserii;
 - e) intervenții pentru prevenirea, tratarea sau depășirea tulburărilor și disfuncțiilor psihologice ori mentale sau pentru îmbunătățirea performanței, bunăstării și ajustării stării de sănătate, inclusiv psihoeducația și psihoterapia;
 - f) testarea psihologică, prevenirea și psihoterapia tulburărilor emoționale, comportamentale și de personalitate, precum și a fenomenelor de inadaptare la mediul social și profesional;
 - g) activități de suport psihologic în patologii medicale specifice, la cerere ori la recomandarea medicului specialist;
 - h) interpretarea datelor obținute și elaborarea recomandărilor pe care le consideră necesare.
 - i) cercetare, consultare și educație pentru sporirea sănătății cognitive, comportamentale, emoționale, interpersonale și psihologice în vederea asigurării stării de sănătate;
- (2) Activitățile prevăzute la alin. (1) pot avea ca beneficiar individul, grupurile de persoane, familiile, organizațiile, instituțiile și comunitățile umane.

Art.27. – Într-o specialitate profesională, în funcție de studiile absolvite, licență, masterat respectiv doctorat, de formarea profesională continuă parcursă prin cursuri, stagii de specializare sau alte forme de perfecționare precum și de experiența profesională dovedită a solicitantului pot fi obținute următoarele trepte de specializare:

- a) practicant;
- b) specialist;
- c) principal.

Art.28. - (1) Cu titlul de practicant exercită profesia titularul unui atestat de practică în regim de supervizare.

(2) Supervizarea se asigură, potrivit convenției dintre părți, de către un psiholog titular al gradului de psiholog specialist ori psiholog principal în specializarea în care practicantul își desfășoară activitatea profesională.

(3) Condițiile, modalitățile și procedura de derulare a activității de supervizare profesională se vor stabili de către Consiliul Național al Colegiului Psihologilor din România.

Art.29. (1) – Poate obține gradul de psiholog specialist psihologul practicant care îndeplinește următoarele condiții:

- a) are o experiență profesională efectivă și neîntreruptă în specialitatea pentru care solicită eliberarea atestatului de minimum 2 ani și a efectuat minimum 100 de ore de activități formative prin supervizare după obținerea atestatului de practicant;
- b) a fost declarat admis în urma parcurgerii procedurii de atestare profesională.

(2) Pentru specializarea psihoterapie, numărul minim de ore de activități formative prin supervizare este de 150.

Art.30. – Psihologul practicant care, în termen de maximum 3 ani de la finalizarea perioadei de exercitare a profesiei în regim de supervizare sau de maximum 7 ani de la obținerea atestatului de practicant, nu promovează examenul de specialist, va relua un ciclu de 100 ore de supervizare pentru a putea susține examenul de specialist.

Art.31. – (1) Condițiile referitoare la experiența profesională, derularea supervizării profesionale, educația și formarea profesională continuă, precum și metodologia de organizare a evaluărilor scrise de cunoștințe și a altor proceduri derulate în vederea atestării profesionale a psihologilor, se aprobă de către Consiliul Național pe trepte de specializare, specialități și competențe generale.

(2) Evaluările scrise de cunoștințe derulate în vederea atestării profesionale a psihologilor, se organizează de către Colegiul Psihologilor din România, conform unei metodologii adoptate de Consiliul Național.

Art.32. – (1) Poate obține treapta de psiholog principal psihologul specialist care:

- a) are 5 ani practică neîntreruptă și efectivă a profesiei ca specialist anterior depunerii solicitării de obținere a titlului de psiholog principal în specialitatea pentru care solicită acordarea gradului;
- b) a finalizat stagiile de specializare ori alte forme de perfecționare stabilite de către Consiliul Național ca fiind minimum necesare pentru obținerea gradului de psiholog principal;
- c) a fost declarat admis în urma parcurgerii procedurilor de atestare profesională.

Art.33. (1) - Formarea și atestarea profesională a psihologilor se poate face în unul sau mai multe dintre următoarele domenii de specializare, care includ toate specialitățile profesionale și direcțiile de supraspecializare profesională:

- a) Sănătate;
- b) Muncă și organizații;
- c) Educație.

(2) Specialitățile profesionale și domeniile de supraspecializare din cadrul fiecărui domeniu de specializare, precum și competențele aferente acestora, se aprobă prin Statutul profesiei de psiholog.

Art.34. – (1) Absolvenții altor facultăți autorizate și acreditate de Ministerul Educației Naționale, care îndeplinesc una dintre condițiile prevăzute la art.6 lit.a), lit.b), sau lit.c), precum și cumulativ condițiile prevăzute la art.6 lit.e), lit f), lit.g) și lit.h), pot dobândi atestate de practică pentru competențe generale, după cum urmează

- a) Psihoterapie pentru absolvenții de medicină, asistență socială, psihopedagogie specială, teologie, filosofie;
- b) Psihopedagogie specială pentru absolvenții de psihopedagogie specială;
- c) Psihologie judiciară pentru evaluarea comportamentului simulat prin tehnica poligraf, pentru psihologi și pentru absolvenții unei facultăți de drept
- d) Terapii ocupaționale pentru absolvenții de studii în domeniul terapiilor ocupaționale.

(2) Prevederile art.8, art.9, art.10, art.11, art.12, art.13, art.14, art.15, art.16, art.17, art.18, art.19, art.20 și art.21 se aplică în mod corespunzător și în ceea ce privește persoanele care exercită competențe generale fără însă ca acestea să aibă dreptul de a folosi titlul de psiholog.

Art.35. – (1) Consiliul Național aprobă categoriile de activități, pe trepte de specializare, ce intră în sfera de acoperire specifică competențelor generale și specifice precum și formele de pregătire, condițiile și metodologia de obținere a specialităților și competențelor.

(2) În cadrul procesului de obținere a treptei de specialist sau principal se vor avea în vedere exclusiv masteratele și alte programe de pregătire sau/și formare profesională avizate de către Colegiul Psihologilor din România.

Art.36. (1) – Psihologul este obligat ca pe toate actele și documentelor eliberate sau atestate în legătură cu exercitarea profesiei să aplice semnătura sa olografă însoțită de aplicarea unei parafe cuprinzând:

a) numele și prenumele;

b) codul de înregistrare în Registrul Național al psihologilor cu drept de practică;

(2) Codul de parafă se eliberează de către Colegiul Psihologilor din România odată cu emiterea cardului profesional.

Art.37. – (1) În vederea creșterii gradului de pregătire profesională și asigurării unui nivel ridicat al cunoștințelor profesionale, titularii atestatelor de practică sunt obligați să parcurgă programe de formare profesională continuă avizate și creditate de către Colegiul Psihologilor din România cumulând un numărul de credite profesionale stabilit de către Consiliul Național.

(2) Consiliul Național aprobă sistemul și procedurile de avizare și de creditare a formelor și programelor de formare profesională continuă.

Secțiunea 5 Formele de exercitare a profesiei de psiholog

Art.38. – Psihologul membru al Colegiului Psihologilor din România titular al dreptului de practică a profesiei de psiholog pe teritoriul României poate exercita profesia cu titlul profesional deținut ca psiholog salariat sau într-una din formele de organizare a profesiei de psiholog.

Art.39. – (1) Formele de exercitare a profesiei de psiholog se pot înființa și organiza de către psihologii cu drept de practică, membrii ai Colegiului Psihologilor din România în una dintre următoarele forme:

- a) cabinet individual de psihologie;
 - b) societatea civilă profesională;
 - c) societate profesională cu răspundere limitată
- (2) Fiecare formă de exercitare a profesiei furnizează exclusiv serviciile corespunzătoare atestatului de practică a titularului, respectiv titularilor în cazul societății civile profesionale;
- (3) Înființarea, organizarea și funcționarea formelor profesiei de psiholog se face potrivit prezentei legi și a Statutului profesiei de psiholog.
- (4) Formele de exercitare a profesiei de psiholog înființate se înregistrează în Registrul Național al Psihologilor și al formelor de exercitare a profesiei de psiholog.
- (5) Aprobarea înființării unei forme de exercitare a profesiei de psiholog se face de către Biroul Executiv potrivit procedurii aprobate prin Statutul profesiei de psiholog.

Art.40. – (1) Cabinetul individual de psihologie se poate înființa de către titularul unui atestat de practică.

- (2) În cadrul cabinetului individual își desfășoară activitatea titularul său singur sau împreună cu alți psihologi precum și cu personal administrativ, tehnic ori de specialitate.
- (3) În cabinetul individual al psihologului specialist sau principal pot avea statutul de salariat psihologi în specialitatea titularului cabinetului individual.

Art.41. – (1) Pentru a-și crea facilități tehnico-economice și pentru a-și diminua ori împărți costurile de funcționare cabinetele individuale se pot grupa.

- (2) Gruparea cabinetelor nu afectează individualitatea profesională fiecare dintre ele păstrându-și individualitatea în relațiile cu beneficiarii serviciilor, cu autoritățile ori cu celelalte entități cu care relaționează.
- (3) În baza contractului de grupare cabinetele individuale își pot justifica față de autoritățile fiscale împărțirea costurilor de funcționare și refacturarea lor.

Art.42. – (1) În vederea oferirii unor servicii complementare, cât mai diversificate și complete ori pentru realizarea unor proiecte comune sau de interes public general, două sau mai multe cabinetele individuale se pot asocia și desfășura activitatea profesională în regim de asociere.

- (2) Asocierea și funcționarea asocierii se stabilește prin contractul dintre părți iar activitatea profesională se desfășoară cu caracter personal de fiecare titular al atestatului de practică,

drepturile și obligațiile profesionale neputând fi cedate. În mod corespunzător cabinetele individuale se pot asocia cu societățile civile.

(3) Asocierea se poate face exclusiv pentru desfășurarea activității profesionale sau poate include și scopul și beneficiile contractului de grupare potrivit art.41.

Art.43. – (1) Societatea civilă profesională de psihologie se constituie din doi sau mai mulți titulari ai atestatului de practică.

(2) În cadrul societății civile își desfășoară activitatea psihologii titulari singuri sau împreună cu alți psihologi precum și cu personal administrativ, tehnic ori de specialitate.

(3) În societatea civilă profesională de psihologie vor putea fi salariați exclusiv psihologi care au specialitatea sau o competență cu caracter general similară cu a membrilor asociați ai societății.

Art.44. - (1) Societatea profesională cu răspundere limitată este o societate cu personalitate juridică, constituită în condițiile prevăzute de prezenta lege și de Statutul profesiei de psiholog prin asocierea a cel puțin doi titulari ai atestatului de practică autonomă, aflați în exercițiul profesiei, indiferent dacă dețin sau nu ori dacă aparțin sau nu unei alte forme de exercitare a profesiei.

(2) Dobândirea personalității juridice a societății profesionale cu răspundere limitată are loc la data emiterii deciziei de aprobare a constituirii de către Biroul Executiv.

(3) Societatea profesională cu răspundere limitată este titulară a unui patrimoniu propriu.

(4) Obligațiile și răspunderea societății profesionale cu răspundere limitată sunt garantate cu patrimoniul propriu. Asociații răspund personal numai în limita aportului social al fiecăruia.

(5) Prin contractul de societate se stabilește organizarea și funcționarea societății, modul de împărțire a profitului și de stabilire a pierderilor, organele de conducere și atribuțiile lor, reprezentarea în fața terților, dizolvarea și lichidarea societății. Unde asociații nu au convenit altfel se va aplica dreptul comun.

(6) În situația în care societatea profesională cu răspundere limitată se constituie din psihologi care fac parte din alte forme de exercitare a profesiei, acestea din urmă își încetează sau își suspendă activitatea potrivit deciziei asociațiilor.

(7) În cadrul societății profesionale cu răspundere limitată își pot desfășura activitatea și alți psihologi, indiferent de specialitățile și competențele deținute, precum și personal administrativ, tehnic ori de alte specialități.

(8) Societatea profesională cu răspundere limitată conduce contabilitatea în partidă simplă și este supusă regimului transparenței fiscale. Plata impozitului pe venit se face de către fiecare asociat, pentru venitul său propriu.

Art.45. – (1) Cabinetele grupate și asociate pot avea și proprietate comună dacă prin contractul de asociere respectiv de grupare s-a convenit în acest sens.

(2) Dacă părțile nu convin altfel prin contractul de asociere respectiv de grupare, încetarea și lichidarea asocierii respectiv a grupării se face potrivit dreptului comun.

Art.46. – (1) Titularul formei de organizare poate schimba oricând forma de exercitare a profesiei, cu înștiințarea filialei din care face parte.

(2) Psihologul nu își poate exercita profesia într-o specialitate, în același timp, în mai multe forme de exercitare a acesteia fără acordul celorlalți asociați.

(3) La constituirea formelor de exercitare a profesiei și ulterior, psihologii au dreptul să stabilească patrimoniul afectat exercitării profesiei, în condițiile legii.

(4) Forma de exercitare a profesiei din care provine asociatul, dacă este cazul, își încetează activitatea profesională desfășurată în nume propriu pe perioada în care psihologul titular sau, după caz, psihologi titulari ai acesteia au calitatea de asociat în societatea profesională cu răspundere limitată. Pe perioada în care forma de exercitare a profesiei își încetează activitatea din această cauză, în Registrul Național al Psihologilor și a formelor de exercitare a profesiei de psiholog se menționează corespunzător situația privind încetarea activității, în condițiile prevăzute de Statutul profesiei de psiholog.

Art.47. - Orice formă de exercitare a profesiei, poate să încheie convenții de colaborare cu experți sau cu alți specialiști, în vederea realizării obiectului de activitate ori pentru realizarea serviciilor prestate.

Art.48. – (1) Formele de exercitare a profesiei de psiholog pot înființa puncte secundare de lucru în localitatea în care funcționează sau în alte localități. Înființarea unui punct secundar de lucru se aprobă de către filiala în raza căreia funcționează sediul secundar.

(2) Punctul secundar de lucru se înregistrează la administrația financiară în vederea luării în evidență și a decontării cheltuielilor efectuate cu funcționarea sediului secundar și desfășurarea activităților.

Art.49. - (1) Formele de exercitare a profesiei de psiholog se individualizează prin denumire, după cum urmează:

- a) în cazul cabinetului individual - numele psihologului titular urmat de sintagma cabinet de psihologie;
- b) în cazul societăților civile profesionale - numele a cel puțin unuia dintre asociați, urmat de sintagma societate civilă de psihologie;
- c) în cazul societăților profesionale cu răspundere limitată – o denumire care să o individualizeze în raport cu alți furnizori de astfel de servicii.

(2) În cazul societății profesionale cu răspundere limitată denumirea se va aviza de către Colegiul Psihologilor din România anterior încheierii actului de constituire a societății.

(3) Denumirea formei de exercitare a profesiei, individualizată potrivit alin. (1), poate fi păstrată și după decesul ori plecarea unuia dintre asociați, cu acordul acestuia, sau, după caz, al tuturor moștenitorilor celui decedat, exprimat în formă autentică.

(4) Denumirile prevăzute la alin. (1) vor figura pe firmele cabinetelor sau societăților, în condițiile stabilite de Codul de deontologie.

Art.50. – (1) În cadrul oricărei forme de exercitare a profesiei se pot organiza și desfășura activități de practică sau de stagiu profesional pentru studenții la facultățile de psihologie

(2) Pot organiza activități de practică sau de stagii profesionale formele de exercitare a profesiei de psiholog avizate de către de o comisie organizată din reprezentanți ai Colegiului Psihologilor din România și ai unei facultăți de profil.

(3) Condițiile și procedura de autorizare a formelor de exercitare a profesiei de psiholog în vederea dobândirii dreptului de a desfășura activități de practică și stagii profesionale precum și condițiile de organizare, desfășurare și de evidențiere a stagiilor de practică și de stagiu

profesional pentru studenți de la facultățile de psihologie ori pentru masteranzi se aprobă de către Consiliul Național în baza protocolului încheiat cu facultatea de profil.

(4) Contractele de practică sau de stagiu profesional se înregistrează la filiala Colegiului Psihologilor din România în raza de competență a căreia funcționează forma de exercitare a profesiei și la facultatea căreia îi aparține studentul respectiv masterandul.

Art.51. – (1) Pe perioada exercitării profesiei de psiholog în una din formele prevăzute de prezenta lege, psihologii sunt obligați să încheie convenții de plată a obligațiilor către bugetul de stat și bugetele speciale conform procedurii și modelului aprobat prin hotărâre de Guvern.

(2) Psihologii care exercită profesia într-un din formele de exercitare a profesiei de psiholog prevăzute de prezenta lege, la cerere, se pot pensiona și beneficia de drepturile legale aferente la vârsta legală de pensionare.

(3) Continuarea activității profesionale peste vârsta legală de pensionare se face cu avizul anual al Colegiului Psihologilor din România. Acordarea avizului de continuare a activității profesionale peste vârsta de pensionare se face în măsura în care sunt îndeplinite condițiile referitoare la starea de sănătate corespunzătoare și la îndeplinirea obligației de a efectua educație profesională continuă. Exercițarea profesiei peste vârsta de pensionare nu exclude beneficiul dreptului legal la pensie.

Art.52. - Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică în mod corespunzător și titularilor atestatului de practică prevăzuți la **art.34** care își pot exercita profesia în una din formele prevăzute de prezenta lege inclusiv prin asociere cu psihologi pentru a asigura furnizarea unor servicii cât mai diversificate.

Art.53. - (1) Activitatea psihologilor angajați în instituțiile de stat se derulează în cadrul structurilor interne de psihologie, organizate și înființate cu avizul Colegiului Psihologilor din România, conform unei metodologii adoptate de Consiliul național.

(2) Structurile de psihologie din cadrul instituțiilor publice pot furniza servicii de psihologie pentru instituție și pentru beneficiarii acesteia, fără a putea furniza servicii pentru terți.

(3) În cadrul structurilor de psihologie pot fi organizate programe de practică, supervizare sau internship, precum și programe de formare continuă, cu titlu gratuit și cu avizul Colegiului Psihologilor din România.

Secțiunea 6 Drepturile și îndatoririle psihologului

Art.54. – Psihologul cu drept de practică are următoarele drepturi:

- a) să exercite profesia într-una din formele prevăzute de lege;
- b) să i se recunoască și să i se respecte statutul profesional de către autoritățile și instituțiile publice;
- c) să i se recunoască și să i se respecte de către angajatorul public sau privat independența profesională precum și titlurile profesionale cu care este autorizat de către corpul profesional să exercite profesia;
- d) să stabilească tarife în funcție de complexitatea serviciilor prestate și de calificarea sa;
- e) să acorde servicii cu titlu pro bono pentru motive umanitare ori de interes public general;
- f) să oprească furnizarea serviciilor psihologice și să pună capăt contractului de furnizare a serviciilor dacă apreciază că serviciile furnizate nu sunt în interesul beneficiarului sau nu-i aduc nici un beneficiu cu privire la starea de sănătate ori la obiectivele urmărite;
- g) să refuze furnizarea serviciilor atunci când este agresat ori defăimat de către beneficiarul lor;
- h) să sesizeze corpul profesional atunci când consideră că îi este încălcată independența profesională și statutul profesional în vederea obținerii unui punct de vedere.

Art.55. – În legătură cu profesia și exercitarea ei psihologul are următoarele obligații principale:

- a) în orice situație, să practice profesia cu bună credință;
- b) să practice profesia conform titlurilor și specialităților dobândite;
- c) să practice profesia într-una din formele prevăzute de lege;
- d) să recomande, atunci când constată că se impune, consultul de către beneficiarul serviciilor a unui alt coleg psiholog într-o specialitate adecvată cazului ori a unui medic psihiatru sau, dacă nu este cazul, a medicului de familie;

- e) să protejeze drepturile beneficiarilor serviciilor sale referitoare la sănătate și la serviciile de psihologie pe care le oferă;
- f) să urmeze formele de formare profesională continuă ori de interes profesional acreditate de către Colegiul Psihologilor din România;
- g) să exercite activitățile de promovare, reclamă și publicitate conform normelor aprobate de către Colegiul Psihologilor din România prin Statutul profesiei de psiholog și Codul de Deontologie.

CAPITOLUL III

Drepturile beneficiarilor serviciilor de psihologie

Art.56. – (1) Prin beneficiar al serviciilor de psihologie se înțelege persoana fizică care, indiferent de starea ei de sănătate, în mod direct beneficiază de serviciile unui psiholog. Serviciile de psihologie pot fi contractate direct de către beneficiar ori de către o altă persoană fizică sau juridică interesată.

(2) Statutul și calitatea beneficiarului de servicii de psihologie se stabilește prin Statutul profesiei de psiholog și al Colegiului Psihologilor din România.

Art.57. – (1) Serviciile de psihologie se vor furniza exclusiv în baza consimțământului informat și prealabil al beneficiarului cu privire la acceptul serviciilor de psihologie, respectiv al reprezentantului legal ori judecătoresc.

(2) Beneficiarul serviciilor de psihologie ori reprezentantul său are dreptul de refuza sau de a opri oricând furnizarea unui serviciu de psihologie.

Art.58. – (1) Existența consimțământului se poate proba prin orice fel de mijloc de probă, inclusiv prin faptul acceptării furnizării serviciilor de psihologie.

(2) Consimțământul în formă scrisă este obligatoriu în cazul în care beneficiarul participă în cadrul unui proces de învățământ sau cercetare științifică.

Art.59. - Nu pot fi folosite pentru cercetare științifică persoanele care nu sunt capabile să își exprime voința, cu excepția obținerii consimțământului de la reprezentantul legal și doar dacă cercetarea este făcută și în interesul pacientului.

Art.60. – Înaintea furnizării serviciilor de psihologie psihologul va informa beneficiarul cu privire la scopul urmărit, modul în care se vor furniza serviciile, existența unor eventuale efecte negative în ceea ce privește starea sa de sănătate, existența unor eventuale etape terapeutice, precum și cu privire la drepturile beneficiarului serviciilor psihologice, inclusiv la dreptul de a pune capăt oricând relațiilor contractuale.

Art.61. – Beneficiarul serviciilor de psihologie are următoarele drepturi:

- a) de a fi informat cu privire la statutul juridic al furnizorului de servicii de psihologie inclusiv titlul, specialitățile și competențele cu care exercită profesia;
- b) de a fi informat cu privire la serviciile de care poate beneficia;
- c) de a fi respectat ca persoană umană și de a nu fi discriminat;
- d) dreptul de ai fi protejată imaginea inclusiv după moartea sa;
- e) de a-i fi folosite informațiile legate de viața privată exclusiv în scopul pentru care sunt furnizate serviciile psihologice;
- f) dreptul de a indica una sau mai multe persoane care să fie informate cu privire la faptul că este beneficiarul unor servicii de psihologie, care sunt diagnosticele sau rezultatele evaluării, care sunt respectivele servicii de care beneficiază și recomandările primite. Acceptul poate fi dat pentru una sau mai multe dintre informațiile anterioare cât și pentru momentul în care acestea urmează să fie puse la dispoziția persoanei respectiv persoanelor indicate.

CAPITOLUL IV

Organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România

Secțiunea 1 Dispoziții generale

Art.62. – (1) Colegiul Psihologilor din România se organizează și funcționează ca instituție de drept public, apolitică, autonomă și independentă, cu patrimoniu și buget propriu.

(2) Sediul Colegiului Psihologilor din România este în Municipiul București.

(3) Colegiul Psihologilor din România cuprinde toți psihologii cu atestat de practică din România.

Art.63. – Colegiul Psihologilor din România reprezintă, promovează și apără interesele profesiei de psiholog, prestigiul acesteia pe plan național și internațional, urmărind ca în permanență exercitarea acesteia să se facă la cele mai înalte standarde și cerințe profesionale.

Art.64. Colegiul Psihologilor din România este autoritatea competentă în ceea ce privește reglementarea, autorizarea, controlul și supravegherea exercitării profesiei de psiholog pe teritoriul României care, în calitate de corp profesional al psihologilor cu drept de practică, se organizează și funcționează în condițiile legii și ale Statutului profesiei de psiholog.

Art.65. Nicio altă autoritate, organizație ori asociație nu poate exercita atribuțiile Colegiului Psihologilor din România.

Art.66. În condițiile legii și ale Statutului profesiei de psiholog se pot înființa, organiza și funcționa filiale locale fără personalitate juridică.

Secțiunea 2 Atribuțiile Colegiului Psihologilor din România

Art.67. – (1) Colegiul Psihologilor din România, în condițiile legii și ale Statutului profesiei de psiholog, are drept scop principal asigurarea exercitării profesiei de psiholog pe teritoriul

României la cele mai înalte standarde profesionale și științifice, în acord cu principiile fundamentale ale exercitării profesiei de psiholog și în conformitate cu interesul general.

(2) Colegiul psihologilor din România își exercită atribuțiile în următoarele domenii principale legate de exercitarea profesiei:

- a) reprezentare a intereselor profesiei;
- b) reglementare;
- c) autorizare;
- d) control.

Art.68. Colegiul Psihologilor are următoarele atribuții principale:

- a) reprezintă, promovează și apără interesele profesiei de psiholog, prestigiul acesteia pe plan național și internațional urmărind ca în permanență exercitarea acesteia să se facă la cele mai înalte standarde și cerințe profesionale;
- b) autorizează exercitarea profesiei de psiholog pe teritoriul României precum și a celorlalte competențe generale sau specifice;
- c) elaborează și aprobă standardele pentru educație și formare profesională;
- d) elaborează și aprobă competențele profesionale pe specialități, supraspecializări și pe competențe generale, precum și pe trepte profesionale;
- e) aprobă condițiile de acordare a dreptului de supervizare pentru psihologii specialiști și principali;
- f) elaborează și aprobă Codul de deontologie;
- g) elaborează și aprobă procedura de recunoaștere și de acreditare a furnizorilor de educație profesională continuă dedicată psihologilor;
- h) autorizează înființarea și funcționarea formelor de exercitare a profesiei de psiholog pe teritoriul României;
- i) avizează structurile organizatorice cu activitate psihologică din cadrul instituțiilor și autorităților publice;
- j) avizează fișele de atribuții ale psihologilor cu statutul de salariați în vederea garantării independenței profesionale;
- k) controlează modul în care angajatorii respectă independența profesională a psihologului angajat cu statutul de salariat;

- D) elaborează și aprobă normele referitoare la publicitatea formelor de exercitare a profesiei de psiholog.

Art.69. – (1) Colegiul Psihologilor din România se consultă cu alte autorități și organisme profesionale din domeniul sănătății, muncii, transporturilor, securității naționale, justiției și educației, în vederea elaborării standardelor profesionale privind exercitarea profesiei de psiholog în domeniul respectiv.

(2) Colegiul Psihologilor din România elaborează împreună cu Ministerul Sănătății standardele și ghidurile profesionale privind exercitarea profesiei de psiholog în unitățile medicale ori în cadrul echipelor multidisciplinare din domeniul medical. Standardele și ghidurile se avizează de Colegiul Psihologilor din România și aprobă prin ordin al ministrului sănătății.

Art.70. – Colegiul Psihologilor din România este consultat de către autoritățile publice ori de câte ori acestea elaborează reglementări care, în mod direct ori indirect, vizează și aspecte legate de exercitarea profesiei de psiholog, atribuțiile și competențele profesionale ale psihologului ori raporturile psihologului cu autoritățile, instituțiile, angajatorii ori beneficiarii serviciilor furnizate.

Art.71. – (1) Colegiul Psihologilor din România organizează și administrează Registrul Național al psihologilor și al formelor de exercitare a profesiei de psiholog. Registrul va avea o secțiune dedicată persoanelor care neavând titlul de psiholog dețin un atestat de practică pentru o competență cu caracter general. Registrul este public și se afișează pe site-ul Colegiului Psihologilor din România.

(2) În vederea culegerii unor date și informații necesare ținerii la zi a Registrului național al psihologilor și al formelor de exercitare a profesiei de psiholog unitățile de învățământ universitar, agenții economici, formele de exercitare a profesiei de psiholog, autoritățile ori instituții publice care dețin date și informații necesare ținerii la zi a Registrului național al psihologilor și al formelor de exercitare a profesiei de psiholog vor pune la dispoziția Colegiului Psihologilor din România, în mod gratuit și într-un format adecvat scopului solicitării, datele și informațiile respective.

(3) Colegiul Psihologilor din România va încheia protocoale și va pune la dispoziția autorităților date din Registrul Național al psihologilor cu drept de practică și al formelor de exercitare a

profesiei de psiholog în vederea realizării de către acestea a atribuțiilor legale. În toate situațiile, punerea la dispoziție a datelor se poate face inclusiv prin asigurarea unui acces securizat și controlat al solicitantului la datele respective.

(4) În fața autorităților și instituțiilor publice precum și a tuturor celor interesați, până la dovada contrarie, datele din Registrul Național al psihologilor cu drept de practică și al formelor de exercitare a profesiei de psiholog se prezumă a fi adevărate și fac dovada existenței dreptului de practică, a titlului, specialităților și competențelor profesionale.

(5) Modalitatea de realizare, organizare și administrare a Registrului național al psihologilor și al formelor de exercitare a profesiei de psiholog se stabilește prin decizia Consiliului Național.

(6) Evidența și identificarea psihologilor cu drept de practică se vor face în baza unui cod unic de identificare profesională acordat de către Colegiul Psihologilor din România.

Secțiunea 3 Organele de conducere ale Colegiului Psihologilor din România

Art.72. – Organele de conducere ale Colegiului Psihologilor din România sunt:

- a) Consiliul Național;
- b) Biroul Executiv;
- c) Președintele Colegiului Psihologilor din România.

Art.73. – (1) Consiliul Național este constituit din următorii membri:

- a) președinții filialelor teritoriale;
- b) reprezentanți ai psihologilor din filialele teritoriale, conform unui cote de reprezentare de 1 reprezentant pentru fiecare 400 de membri înregistrați și activi în filiala respectivă;
- c) un număr de reprezentanți, cu rol consultativ, în proporție de maximum 20% din numărul membrilor aleși ai consiliului, din partea universităților care organizează programe de studii în psihologie și câte un reprezentant cu rang de secretar de stat din partea Ministerului Sănătății, a Ministerului Educației Naționale, a Ministerul Muncii și a Ministerului Transporturilor.

(2) Desemnarea reprezentanților psihologilor din filialele teritoriale se va face prin vot secret, în cadrul alegerilor derulate la nivelul filialelor teritoriale, în ordinea numărului de voturi

obținute, dintre psihologii care și-au depus candidatura. Își pot depune candidatura pentru un mandat în Consiliul Național psihologii specialiști sau principali.

(3) Desemnarea reprezentanților facultăților de psihologie se va face prin vot secret în cadrul primei întruniri a Consiliului Național, la care participă ceilalți membri cu drept de vot ai Consiliului Național, dintre reprezentanții desemnați de către facultățile de psihologie eligibile. Fiecare facultate poate desemna câte doi reprezentanți în vederea alegerilor.

(4) În situația vacantării unui mandat în Consiliul Național al unui reprezentant al facultăților de psihologie, Consiliul Național va solicita facultăților desemnarea unor noi reprezentanți și va organiza noi alegeri în cadrul consiliului, în prima ședință în care este posibil după constatarea vacantării. Noul mandat este acordat până la finalizarea primului.

(5) Mandatul membrilor Consiliului Național este de 4 ani.

Art.74. – (1) Consiliul Național lucrează în prezența a cel puțin două treimi dintre membrii cu drept de vot și ia decizii cu majoritate simplă de voturi.

(2) Deciziile Consiliului Colegiului sunt obligatorii pentru filiale și pentru toți psihologii care practică profesia în România.

(3) Statutul profesiei de psiholog și a Colegiului Psihologilor din România, Codul deontologic precum și deciziile cu caracter normativ ale Consiliului Colegiului se publică în Monitorul Oficial al României Partea I.

Art.75. – Consiliul Național are următoarele atribuții:

- a) aprobă Statutul profesiei de psiholog;
- b) aprobă Codul de deontologie;
- c) aprobă bugetul de venituri și cheltuieli;
- d) aprobă execuția bugetară și descărcarea de gestiune a Biroului Executiv pentru anul fiscal încheiat;
- e) alege dintre membrii săi în mod nominal și pe funcții Biroul Executiv;
- f) alege cei 3 cenzori care formează comisia de cenzori și desemnează cenzorul, expert contabil, al Colegiului Psihologilor din România;
- g) aprobă comisiile de lucru;
- h) aprobă normele de autorizare a formelor de exercitare a profesiei de psiholog pe teritoriul României;

- i) aprobă standardele de calitate a serviciilor de psihologie furnizate pe teritoriul României;
- j) aprobă normele privind formele de formare profesională continuă pentru psihologii cu drept de practică precum și de acreditare a furnizorilor de programe pentru formare profesională;
- k) aprobă înființarea, organizarea sau, după caz, reorganizarea filialelor locale;
- l) aprobă valoarea cotizației datorate de membrii Colegiului Psihologilor din România și de către celelalte categorii de persoane autorizate potrivit art.34, penalitățile de întârziere în caz de neplată a cotizației precum și procedurile, modalitățile și termenele de plată;
- m) aprobă metodologia de supraveghere și de control a modului de exercitare a profesiei de psiholog pe teritoriul României;
- n) aprobă indemnizațiile membrilor Biroului Executiv, indemnizațiile de ședință a membrilor comisiilor de specialitate ori a altor comisii pe care le-a înființat;
- o) aprobă Regulamentul Intern al Colegiului, ștutul de funcții, organigrama și grila de salarizare a personalului angajat la sediul central și la sediile filialelor locale inclusiv indemnizațiile organelor de conducere locale;
- p) aprobă, conform criteriilor prevăzute în Statutul psihologului, condițiile privind desfășurarea de către formele de exercitare a profesiei de psiholog a publicității precum și procedura de aprobare a conținutului materialului publicitar;
- q) aprobă Regulamentul de organizare și desfășurare a alegerilor organelor de conducere;
- r) aprobă calendarul electoral al alegerilor organelor de conducere a Colegiului Psihologilor din România;
- s) aprobă executarea sau după caz normele de aducere la îndeplinire a altor atribuții date în sarcina Colegiului Psihologilor din România prin lege.

Art.76. – (1) În cadrul Consiliului Național se pot înființa și funcționa următoarele comisii de lucru.

- a) Comisia de metodologie;
- b) Comisia de studii și strategii de dezvoltare;
- c) Comisia profesional-științifică și de învățământ;

d) Comisia de imagine, relații interne și externe;

e) Comisia administrativă și financiar-contabilă;

(2) În funcție de nevoile corpului profesional, comisiile de lucru se pot restructura sau pot fi înființate noi comisii de lucru.

Art.77. – (1) Pe lângă Consiliul Național funcționează următoarele comisii: Comisia de Etică, Comisia de Metodologie și Comisiile de Specialitate, câte una pentru fiecare domeniu de specializare profesională.

(2) Activitatea fiecărei comisii de specialitate este coordonată de către un membru al Consiliul Național desemnat de către acesta.

(3) Membrii comisiilor sunt aprobați de către Consiliul Național dintre psihologii care au depus o candidatură în acest sens și îndeplinesc următoarele condiții cumulative:

a) au treapta de psiholog principal;

b) au o vechime neîntreruptă în specialitatea respectivă de cel puțin 5 ani anteriori depunerii candidaturii;

c) sunt recunoscuți de comunitatea profesională ca având o conduită profesională ireproșabilă;

(4) Pentru realizarea atribuțiilor specifice, comisiile de specialitate se pot organiza în subcomisii.

Art. 78. Comisiile de Specialitate funcționează pe lângă Consiliul Național și Biroul Executiv, cu rol consultativ și au atribuțiile prevăzute de Statutul profesiei de psiholog

Art. 79 – (1) Comisia de Etică urmărește respectarea codului etic al profesiei, analizează abaterile de la prevederile acestuia și aplică sancțiuni conform prevederilor legale.

(2) Deciziile comisiei de etică rămase definitive au caracter obligatoriu pentru psihologii cu drept de practică.

Art.80. – Comisia de Metodologie derulează analize specifice în vederea avizării metodelor și tehnicilor de evaluare și asistență psihologică, precum și a programelor de formare profesională în psihologie, având atribuțiile prevăzute în statutul profesiei.

Art.81. – (1) Biroul Executiv este format din cinci membri, aleși pe funcții de către Consiliul Național dintre membrii săi pentru un mandat de 4 ani, după cum urmează:

- a) Președinte;
- b) 3 vicepreședinți;
- c) Secretarul General.

(2) Biroul Executiv lucrează în prezența a cel puțin 3 dintre membrii săi și ia decizii cu votul pozitiv a cel puțin 3 membri. Modul de organizare și desfășurare a ședințelor se stabilește prin Statutul profesiei de psiholog.

Art.82. – (1) Biroul Executiv conduce activitatea Colegiului Psihologilor între ședințele Consiliului Național și are următoarele atribuții:

- a) asigură funcționarea curentă a Colegiului Psihologilor din România;
- b) aprobă acordarea atestatului de practică;
- c) aprobă înființarea și încetarea unei forme de exercitare a dreptului de practică;
- d) aprobă angajarea de personal și asigură execuția bugetului CPR;
- e) întocmește raportul anual de activitate și gestiune, pe care îl supune spre aprobare Consiliului național;
- f) acceptă donațiile, legatele și sponsorizările făcute CPR;
- g) execută hotărârile Consiliului Național;
- h) convoacă și coordonează activitatea comisiilor de specialitate;
- i) elaborează și supune spre avizare Consiliului Național proiectul bugetului de venituri și cheltuieli, pe baza bugetelor locale;
- j) informează Consiliul Național cu privire la deciziile emise între ședințele Consiliului Național;
- k) îndeplinește orice alte sarcini stabilite de către Statutul profesiei de psiholog sau de către Consiliul Național;

(2) Biroul Executiv se întrunește săptămânal.

Art.83. – Președintele Colegiului Psihologilor din România are următoarele atribuții:

- a) reprezintă Colegiul Psihologilor;
- b) cu aprobarea Biroului executiv, angajează juridic Colegiul Psihologilor din România;
- c) conduce și are în subordine personalul Colegiului Psihologilor din România;

- d) cu aprobarea Biroului Executiv angajează personalul Colegiului Psihologilor din România;
- e) conduce ședințele Consiliului Național și ale Biroului Executiv;
- f) execută deciziile Consiliului Național și pe cele ale Biroului Executiv.

Art.84. – (1) Fiecare dintre vicepreședinții Colegiului Psihologilor din România primesc în coordonare activitatea uneia sau mai multor comisii de lucru din cadrul Consiliului Național.

(2) În situația în care Președintele nu și poate exercita atribuțiile, acesta desemnează pe unul dintre vicepreședinți pentru ca, pentru o durată limitată, de maximum 30 de zile într-un an să îl substituie în realizarea uneia sau mai multora dintre atribuțiile ce îi revin.

(3) În situația în care Președintele este în imposibilitatea realizării atribuțiilor pentru o perioadă mai mare de 30 de zile ori se constată de către Biroul executiv neîndeplinirea de către acesta a atribuțiilor legale, Biroul Executiv convoacă Consiliul Național care va decide după caz.

Art.85. – Secretarul General are următoarele atribuții:

- a) organizează evidențele și registrele Colegiului Psihologilor din România și răspunde de păstrarea și ținerea lor la zi;
- b) organizează ședințele Consiliului Național și ale Biroului Executiv și ține evidența proceselor verbale ale ședințelor;
- c) organizează și ține evidența deciziilor luate de către organele de conducere;
- d) la încetarea mandatului, predă pe bază de proces-verbal noului secretar toate documentele întocmite sau aflate evidența și responsabilitatea sa cu indicarea lor nominală. Toate procesele verbale de predare primire sunt în păstrarea Secretarului General și la rândul lor se vor preda următorului secretar. Numărul lor și faptul predării se menționează în procesul verbal de predare primire.

Secțiunea 4 Structurile teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România

Art.86. – (1) La nivelul fiecărui județ respectiv la nivelul Municipiului București, prin decizia Consiliului Colegiului Psihologilor din România se pot înființa, organiza și funcționa filiale teritoriale fără personalitate juridică.

(2) O filială se poate înființa dacă în unitatea administrativ teritorială își desfășoară activitatea profesională un număr de cel puțin 100 de psihologi.

(3) Pentru județele în care nu se pot fi înființate filiale locale, Consiliul Colegiului Psihologilor din România dispune înființarea unei filiale locale care să acopere două sau mai multe județe sau preluarea psihologilor și a atribuțiilor de către o altă filială.

(4) Fiecare psiholog cu drept de practică, în calitate de membru al Colegiului Psihologilor din România, este obligat să se înregistreze la filiala locală în a cărei raza de competență își are domiciliul ori, după caz, își exercită activitatea profesională.

Art.87. (1) Denumirea filialei locale va reflecta apartenența la Colegiul Psihologilor din România și unitatea administrativ teritorială în care își are sediul.

(2) În baza deciziei Consiliului Național al Colegiului Psihologilor din România privind înființarea, organizarea și funcționarea filialei, aceasta se înregistrează ca punct de lucru al Colegiului Psihologilor din România la administrația financiară în raza căreia se află sediul.

(3) În situația în care numărul membrilor unei filiale teritoriale scade sub numărul legal, prin decizia Consiliului Național al Colegiului Psihologilor din România, după caz, se poate reorganiza filiala teritorială sau aproba continuarea activității filialei stabilindu-se totodată și măsurile organizatorice necesare continuării activității, dar nu mai mult de 2 ani.

Art.88. În limita prevederilor Statutului profesiei de psiholog și a deciziilor Consiliului Național al Colegiului Psihologilor din România filiala realizează atribuțiile Colegiului Psihologilor din România la nivel teritorial ce i-au fost delegate de către Consiliul Național.

Art.89. Filiala are următoarele organe de conducere:

- a) Consiliul filialei;
- b) Președintele filialei.

Art.90. - (1) Consiliul, Președintele, Vicepreședintele și Secretarul filialei teritoriale sunt aleși de către membrii Colegiului Psihologilor din România aflați în evidența filialei respective convocați în ședință de alegeri o dată la 4 ani.

(2) Alegerea membrilor Consiliului Filialei și a Președintelui filialei teritoriale se face dintre membrii respectivei filialei potrivit unui Regulament electoral aprobat de către Consiliul Național.

Art.91. (1) În funcție de numărul membrilor aflați în evidențele filialei la data declanșării procesului electoral, consiliul filialei este format din:

- a) 5 membri dintre care un Președinte, un Vicepreședinte, un Secretar și doi membri, pentru un număr de la 100 până la 500 de membri aflați în evidența filialei;
- b) 7 membri dintre care un Președinte, un Vicepreședinte, un Secretar și patru membri, pentru un număr de la 501 până la 1000 de membri aflați în evidența filialei;
- c) 9 membri dintre care un Președinte, un Vicepreședinte, un Secretar și șase membri, pentru un număr mai mare de 1000 de membri aflați în evidența filialei.

(2) În situația vacantării unui mandat, acesta va fi preluat de persoana care a întrunit numărul cel mai mare de voturi din lista persoanelor care au candidat și nu au ocupat un loc în Consiliul filialei. În situații urgente ori dacă nu se poate organiza preluarea mandatului ori a mandatelor, Biroul Executiv al Consiliului Național numește un psiholog pentru exercitarea mandatului respectiv sau, dacă Consiliul filialei nu se poate constitui ori lucra legal, preia conducerea filialei până la organizarea unor noi alegeri.

Art.92. – (1) Încetarea mandatului în Consiliul filialei are loc în una din următoarele situații:

- a) ca urmare a decesului;
- b) prin demisie;
- c) lipsa la 3 ședințe consecutive într-un an calendaristic din alte motive decât medicale ori în interesul filialei;
- d) transferul membrului Consiliului filialei într-o altă filială;
- e) pierderea calității de membru al Colegiului Psihologilor din România;
- f) suspendarea ori încetarea dreptului de practică ca urmare a unei hotărâri judecătorești ori a unei sancțiuni disciplinare;

(2) Constatarea încetării mandatului se face prin decizia Consiliului filialei.

Art.93. (1) Consiliul filialei se întâlnește lunar sau ori de câte ori este cazul la convocarea Președintelui filialei și lucrează în prezența a cel puțin 3 membri pentru consiliul format din 5

membri, respectiv cel puțin 5 membri în cazul consiliului format din 7 membri și 7 membri în cazul consiliului format din 9 membri. Deciziile se iau cu cel puțin 3 voturi pozitive în consiliul cu 5 membri, cu cel puțin 4 voturi pozitive în consiliul format din 7 membri și cu cel puțin 5 voturi pozitive în consiliul format din 9 membri.

(2) Ședințele consiliului sunt conduse de către Președintele filialei.

Art.94. – Consiliul filialei are următoarele atribuții:

- a) aprobă strategiile și proiectele de organizare și de dezvoltare a filialei;
- b) conduce activitatea filialei;
- c) gestionează patrimoniul economic al filialei;
- d) propune Consiliului Național necesarul de personal pentru funcționare corespunzătoare a filialei;
- e) execută deciziile organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România;
- f) verifică sediile formelor de exercitare a profesiei de psiholog ce urmează a fi înființate și emite aviz de conformitate.

Art.95. (1) Președintele filialei are următoarele atribuții:

- a) reprezintă filiala;
- b) este membru de drept în Consiliul Național;
- c) conduce activitatea curentă și executivă a filialei între ședințele consiliului filialei;
- d) execută deciziile Consiliului filialei ori a organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România;
- e) conduce și are în subordine personalul executiv al filialei,
- f) reprezintă Colegiul Psihologilor din România în teritoriu, în baza mandatului primit din partea Consiliului Național.

Art.96. – Secretarul filialei are următoarele atribuții:

- a) răspunde de sistemul de evidență a membrilor filialei;
- b) organizează evidențele și registrele filialei și răspunde de păstrarea și ținerea lor la zi;
- c) ține evidența proceselor verbale ale ședințelor Adunării Generale și ale Consiliului filialei;

- d) contrasemnează și ține evidența deciziilor luate la nivelul filialelor de către organele de conducere;
- e) la încetarea mandatului, predă pe bază de proces-verbal noului secretar toate documentele întocmite sau aflate evidența și responsabilitatea sa cu indicarea lor nominală. Toate procesele verbale de predare primire sunt în păstrarea secretarului și la rândul lor se vor predă următorului secretar. Numărul lor și faptul predării se menționează în procesul verbal de predare primire.

Secțiunea 5 Finanțarea Colegiului Psihologilor din România

Art. 97. - Veniturile CPR se constituie din:

- a) cotizațiile membrilor;
- b) taxele aprobate de către Consiliul Național pentru prestarea unor servicii;
- c) sumele provenite din aplicarea unor sancțiuni disciplinare;
- d) donații și sponsorizări de la persoane fizice și juridice;
- e) legate;
- f) drepturi editoriale;
- g) încasări din vânzarea publicațiilor proprii;
- h) alte surse.

Art.98. - Cotizațiile datorate și neplătite în termenul fixat de Consiliul Național de către membrii determină plata unor penalități de întârziere.

Art.99. - Veniturile pot fi utilizate pentru cheltuieli cu organizarea și funcționarea, cheltuieli de personal, cheltuieli materiale și servicii, cheltuieli de capital, perfecționarea pregătirii profesionale, finanțarea unor proiecte aprobate de Consiliul Național, întrajutorarea psihologilor, crearea de instituții cu scop filantropic și științific, acordarea de premii pentru membrii cu activități profesionale deosebite, alte cheltuieli aprobate, după caz, de Consiliul Național.

Art.100. – (1) Fiecare filială teritorială își va face estimarea bugetului anual necesar funcționării și realizării unor proiecte și o va înainta către Consiliul național în vederea aprobării și elaborării bugetului anual. Evaluarea se transmite până la sfârșitul lunii noiembrie a fiecărui an.

(2) Pentru proiectele aprobate, Consiliul Național poate aproba fiecărei filiale un buget dedicat proiectului respectiv buget ce urmează a fi integral administrat de către filială pentru realizarea proiectului.

Sectiunea 6 Membrii Colegiului Psihologilor din România.

Art.101. – Sunt membri ai Colegiului Psihologilor din România toți psihologii care sunt atestați de către Colegiul Psihologilor din România să practice profesia de psiholog.

Art.102. – Membrii Colegiului Psihologilor din România au următoarele drepturi:

- a) să aleagă și să fie aleși în organele de conducere, în condițiile prezentei legi;
- b) să solicite și să obțină informații legate de exercitarea profesiei de psiholog pe teritoriul României;
- c) să solicite și să obțină informații legate de funcționarea Colegiului Psihologilor din România, inclusiv cu privire la funcționarea filialelor;
- d) să solicite și să primească orice informație sau document legat de statutul lor profesional ori calitatea lor de membri ai Colegiului Psihologilor din România, informații și documente emise ori aflate în evidența instituției;

Art.103. – Membrii Colegiului Psihologilor din România au următoarele obligații:

- a) să și îndeplinească cu bună credință mandatele primite sau funcțiile în care au fost numiți;
- b) să răspundă convocărilor adresate de către organele de conducere ale corpului profesional;
- c) să plătească, în termenul stabilit, cotizația datorată corpului profesional în calitate de membri;
- d) să încerce rezolvarea unui litigiu cu un alt membru al corpului profesional și în legătură cu exercitarea profesiei, în primul rând, prin mediere potrivit procedurilor prevăzute în Statutul profesiei de psiholog.

CAPITOLUL V

Răspunderea disciplinară

Art.104. – (1) Psihologii cu atestat de practică precum și celelalte persoane ce dețin atestate pentru practica unor competențe răspund disciplinar pentru nerespectarea legilor și regulamentelor profesiei, a Codului etic și a regulilor de bună practică profesională, a Statutului psihologului, pentru nerespectarea deciziilor obligatorii adoptate de organele de conducere, precum și pentru orice fapte săvârșite în legătură cu profesia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei sau a corpului profesional.

(2) Nu fac obiect al cercetării disciplinare solicitările privind acoperirea unor prejudicii materiale.

(3) Răspunderea disciplinară, potrivit prezentei legi, nu exclude răspunderea penală, contravențională sau civilă, conform prevederilor legale.

Art.105. – (1) Faptele ce pot constitui abateri de natură disciplinară sunt cercetate de către o comisie de disciplină formată din 3 membri desemnați dintre membrii Comisiei de etică de către aceasta.

(2) Nu pot fi membri ai comisiei de disciplină, fiind incompatibili, persoanele care:

a) sunt rude sau afini până la gradul IV cu persoana care a făcut reclamația ori cu persoana ce face obiectul cercetării disciplinare;

b) au raporturi de muncă ori de altă natură cu persoana care a făcut reclamația ori cu persoana ce face obiectul cercetării disciplinare;

(3) Membrii comisiei de disciplină care se găsesc într-o situație de incompatibilitate sunt obligați să se autorecuze.

Art.106. – (1) Sesizarea împotriva uneia dintre persoanele cu drept de practică se analizează de către Comisia de Etică care, dacă o găsește ca nefiind de competența corpului profesional ori tardivă, o respinge motivat.

(2) Dacă sesizarea este de competența corpului profesional, Comisia de Etică decide începerea cercetării disciplinare și desemnează comisia de disciplină.

Art.107. – (1) Sesizarea cu privire la posibila existență a unei abateri disciplinare se depune în termen de maximum 6 luni de la data la care s-a efectuat fapta reclamată. În aceleași condiții, se poate decide din oficiu declașarea unei cercetări disciplinare

(2) Sesizarea se poate face și din oficiu prin decizia motivată a Biroului Executiv, a Comisiei de Etică sau a Consiliului Național.

Art.108. – (1) Comisia de disciplină soluționează sesizarea potrivit procedurii stabilite prin Statutul profesiei de psiholog și, motivat, respinge sesizarea sau aplică una dintre sancțiunile prevăzute de prezenta lege.

(2) Pe tot parcursul cercetării faptei reclamate, comisia de disciplină poate solicita persoanei reclamate efectuarea unei expertize medicale de specialitate privind starea sa de sănătate, fizică și psihică. Expertiza va fi efectuată la unitățile medico-legale.

(3) Comisia de disciplină, după caz, poate decide acordarea unui nou termen sau suspendarea dreptului de practică până la efectuarea expertizei medicale solicitate. Neefectuarea expertizei privind starea de sănătate fizică și psihică într-un termen de maximum 3 luni de la termenul stabilit de comisia de disciplină atrage pierderea dreptului de practică. Constatarea pierderii dreptului de practică ca urmare a neefectuării expertizei medicale se face de către Biroul Executiv.

Art.109. – (1) Sancțiunile disciplinare ce pot fi aplicate de către comisia de disciplină sunt:

- a) avertismentul;
- b) amendă de la 500 de lei la 2.500 lei. Plata amenzii se va face în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii disciplinare. Neachitarea în acest termen atrage suspendarea de drept din exercițiul profesiei, până la achitarea sumei. Sumele provenite din plata amenzilor se fac venit integral la bugetul Colegiului Psihologilor din România;
- c) suspendarea dreptului de practică într-o anumită specialitate ori competență pentru o perioadă cuprinsă între 1 lună și 3 luni;
- d) ridicarea dreptului de practică într-una sau mai multe specialități

(2) La sancțiunile prevăzute la alin. (1) se poate prevedea, după caz, obligarea celui sancționat la efectuarea unor stagii ori cursuri de perfecționare sau a unei alte forme de pregătire profesională.

Art.110. – (1) Decizia comisiei de disciplină se comunică persoanei cercetată disciplinar și, după caz, angajatorului. Persoana care a formulat sesizarea va fi doar informată despre modul în care a fost soluționată sesizarea.

(2) În termen de maximum 15 zile de la comunicare, decizia de sancționare poate fi contestată la instanțele de judecată de către persoana sancționată.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale și tranzitorii

Art.111. – (1) Colegiul Psihologilor din România organizat potrivit prezentei legi este continuatorul Colegiului Psihologilor din România organizat potrivit Legii 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România.

(2) În termen de maximum 120 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Colegiul Psihologilor din România va organiza alegeri pentru desemnarea noilor organe de conducere potrivit prezentei legi. Până la alegerea noilor organe de conducere atribuțiile Colegiului Psihologilor din România se vor exercita de către organele în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art.112. – Formele de exercitare a profesiei de psiholog înființate potrivit Legii Legii 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România rămân înființate și își vor continua activitatea ori, după caz, se vor reorganiza potrivit prezentei legi.

Art.113. – (1) Drepturile de practică a profesiei dobândite în temeiul Legii 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea organizarea și

funcționarea Colegiului Psihologilor din România rămân în vigoare și se vor exercita potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) Atestatele de practică emise în temeiul Legii 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România se preschimbă în termen de maximum 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi sub sancțiunea anulării lor.

Art.114. – (1) Psihologii care au dobândit treapta de practicant în regim autonom anterior intrării în vigoare a prezentei legi, au o vechime neîntreruptă în specialitate de minimum 3 ani și au absolvit un program de master în psihologie, respectiv domeniul de specializare sau un program de licență echivalent în condițiile legii, devin automat psihologi specialiști.

(2) Psihologii care au dobândit treapta de practicant anterior intrării în vigoare a prezentei legi și nu sunt absolvenți ai unui program de studii universitare de master în psihologie sau ai unui program de licență echivalent în condițiile legii, au obligația ca în termen de 10 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi să-și completeze studiile cu un program de master în psihologie, respectiv în domeniul de specializare. După îndeplinirea acestei condiții, obțin automat treapta de psiholog specialist, dacă au avut activitate profesională neîntreruptă în ultimii 3 ani. Până la expirarea termenului pentru completarea studiilor, competențele psihologilor practicanți autonomi sunt echivalente cu cele ale psihologilor specialiști.

(3) Psihologii practicanți autonomi care nu îndeplinesc condiția de studii până la expirarea termenului prevăzut la punctul (2) vor dobândi statutul de psihologi practicanți în sensul prezentei legi.

Art.115. – În termen de maximum 90 de zile de la data publicării prezentei legii Statutul profesiei de psiholog se elaborează de către Colegiul Psihologilor din România împreună cu Ministerul Educației Naționale și Ministerul Sănătății și se aprobă prin hotărâre de Guvern.

Art.116. – La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România.

Art.117. – Prezenta lege intră în vigoare în termen de 45 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României

Președintele Camerei Deputaților
Liviu-Nicolae DRAGNEA

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României

Președintele Senatului
Călin Popescu TĂRICEANU